

3. Сенаторов, М. В. Потерпілий від злочину в кримінальному праві [Текст] : монографія / М. В. Сенаторов ; за ред. В. І. Борисова. - Х. : Право, 2006. - 208 с.
4. Грудзур О. М. Кримінально-правова характеристика провокації хабара: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Грудзур Олег Михайлович. - К., 2011. - 229 с.
5. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання : Постанова Верховної Ради України № 2-VIII від 4 грудня 2014 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/22-viii>.
6. Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин конфлікту в Закарпатській області : Постанова Верховної Ради України № 598-VIII від 14 липня 2015 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/598-19>.

Трепак В.М., професор кафедри
кримінально-правових дисциплін
Національної академії Служби безпеки України,
кандидат юридичних наук

Щодо досвіду антикорупційної діяльності у розвинутих країнах світу

Однією зі складових системи протидії корупції є законодавче забезпечення антикорупційної діяльності. Прогресивні кроки з прийняття законодавчих актів в Україні полягають у нових превентивних антикорупційних приписах, що ґрунтуються на міжнародних стандартах. Однак, новому антикорупційному законодавству притаманно ряд недоліків. По-перше, йому бракує системності та взаємоузгодженості, в результаті чого на практиці може виникнути проблема в його застосуванні. По-друге, процес утворення спеціальних антикорупційних органів значною мірою нагадує «хаотичне нагромадження», у результаті якого матиме місце паралелізм у їх роботи та відсутність єдиного центру протидії корупції в державі.

Тому досвід запровадження заходів антикорупційної діяльності розвинутих держав світу становить не лише науковий інтерес, а здійснюється з метою втілення необхідних теоретичних рекомендацій і антикорупційних механізмів у практичну площину.

За результатами досліджень 2014 року Transparency International переважна більшість країн Великої Сімки за Індексом сприйняття корупції займають позиції в межах другого десятку шкали із 175 держав [1].

Зокрема Велика Британія, що у протидії корупції має власну багаторічну історію та існуючі традиції, спрямовує довгострокову антикорупційну діяльність шляхом делегуванням широких повноважень спеціалізованому органу - Управлінню по боротьбі з шахрайством, а також ефективній міжнародній співпраці з іншими спеціалізованими органами держав, адже проблема поширення корупції давно має міжнародні масштаби.

Відповідальність за корупційні дії полягає не лише в індивідуальній відповідальності особи, яка їх вчиняє. Також законом встановлено відповідальність підрозділу або компанії, яка виявилась нездатною запобігти проявам корупції. Отже, Великобританія визначає проблему корупції всезагальною, що підкріплюється довготривалим досвідом цієї держави у протидії цьому соціальному явищу.

У США відкритість діяльності органів влади є основоположним принципом взаємодії державних службовців та населення. Активна позиція та зацікавленість громадськості щодо контролю за виконанням владних приписів сформована на рівні громадянського обов'язку, широка поінформованість про випадки корупційних дій та звітування високопосадовців щодо результатів розслідування справ та вжитих заходів запобігання.

У ФРН антикорупційна діяльність відповідно до «Директиви федеративного уряду щодо запобігання корупції у федеральних органах управління» [2] акцентується на двох аспектах: відбір, навчання, підвищення кваліфікації, ротатії персоналу, що має відбуватися прозоро і об'єктивно; чітке, поетапне, деталізоване прописування правил, інструкцій, розпоряджень механізму реалізації процедури прийняття будь-яких управлінських рішень.

Як і Німеччина, Японія одним з найголовніших напрямів протидії корупції визначає кадрову політику. Японським державним службовцям гарантована висока оплата праці. Крім того, значну увагу японський законодавець приділяє етичній поведінці політиків і службовців.

Антикорупційні заходи Франції першочергово спрямовані на контроль діяльності державних службовців всіх рівнів влади спеціалізованими органами, що мають чіткий розподіл повноважень. Головною вимогою є прозорість процедур у державних і приватних організаціях, їх діяльності та фінансуванні. Підвищена увага приділена звітності політичних партій. Тобто у антикорупційній діяльності Франції центр контролю зміщений у бік діяльності високопосадовців і рішень, що приймаються ними.

У Канаді особливий акцент зроблено щодо відбору претендентів на державну службу. На підставі аналізу законодавства визначає принциповий підхід під час призначення на посади. Другим важливим питанням є дотримання принципу незалежності судової влади, що полягає у фінансовій незалежності, захисті займаної посади та забезпечення адміністративної незалежності судів.

Система політичних і правових механізмів протидії корупції Італійської Республіки, побудована на тісній взаємодії громадських організацій та державних установ.

Отже, за особливостями побудови системи протидії корупції, зокрема кількісним складом новостворених органів антикорупційної спрямованості, Україна визначила пріоритетним для себе впровадження досвіду протидії корупції у таких країнах як США, Франція та Канада, де має місце чіткий розподіл спеціальних суб'єктів протидії за ознакою функціональної спрямованості. У контексті формування організаційно-правового механізму протидії корупції, на наш погляд, Україна має першочергово прописати

правила кадрової політики як відкритого та прозорого процесу, реалізувати положення стратегії судоустрою та судочинства, практично втілити декларовану незалежність суддів (за прикладом США, Великобританії, Франції, Канади), визнати неприпустимим втручання до діяльності засобів масової інформації у висвітленні фактів антикорупційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Transparency International the global coalition against corruption. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.transparency.org/cpi2014/results>.
2. Директиви федеративного уряду щодо запобігання корупції у федеральних органах управління [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.bmi.bund.de/SharedDocs/Downloads/DE/Themen/OED_Verwaltung/Korruption_Sponsoring/RL_russisch.pdf?__blob=publicationFile

Тарасенко О.С., доцент кафедри оперативного-розшукової діяльності НАВС, кандидат юридичних наук

Державні заходи протидії дитячій порнографії в мережі Інтернет як засіб дотримання прав дитини

Дитяча порнографія - це особливий вид злочинної діяльності, який направлений на порушення прав особи, яка в силу своєї вікової зрілості не усвідомлює дії, які здійснюються за її участю.

Українське законодавство містить термін «дитяча порнографія», під яким розуміється зображення у будь-який спосіб дитини чи особи, яка виглядає як дитина, задіяної у реальній або змодельованій відверто сексуальній поведінці, або будь-яке зображення статевих органів дитини в сексуальних цілях[1]. А з розвитком інформаційних технологій, зокрема мережі Інтернет, даний вид протиправної діяльності потребує особливої уваги правоохоронних структур, державних, міждержавних та міжнародних установ і організацій.

Особливістю мережі Інтернет є те, що даний протиправний контент може бути створено та розміщено на web-сторінках в різних куточках світу, що в свою чергу унеможливило виявити та заблокувати першочергове джерело. В цьому аспекті важливим засобом є взаємна діяльність держав у застосуванні заходів протидії. Так, ряд Конвенцій направлено на запобігання цьому явищу, зокрема ст. 34 Конвенції про права дитини закріплює зобов'язання держави- учасниці захищати дитину від усіх форм сексуальної експлуатації та сексуальних розбещень, зокрема, вживати на національному, двосторонньому та багатосторонньому рівнях всіх необхідних заходів щодо запобігання використанню дітей з метою експлуатації у порнографії та порнографічних матеріалах[2]; ст. 3 Конвенція Міжнародної організації праці про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці визначає найгірші форми дитячої праці - використання, вербування або пропонування